

Grade: 1

Lesson Number: 26

Course: Bolī

Title: Bābā Buḍhā Jī

Standards

Standard 6: Listening Comprehension

- Students demonstrate listening comprehension.
 - *Students ask questions for clarification and understanding.*
 - *Students give, restate, and follow simple two-step directions.*

Objectives

1. Children listen to a story of Bābā Buḍhā in Pañjābī.
2. Students ask questions about the story.
3. Students answer easy questions about the story.

Prerequisites

- None.

Materials

- Pictures of Bābā Buḍhā jī
- Passage in Pañjābī is below and can be found at ਅਮਰਦੀਪ ਪੰਜਾਬੀ ਪਾਠ ਮਾਲਾ ੪: ਪਾਠ ਨੌਵਾਂ-ਬਾਬਾ ਬੁੱਢਾ ਜੀ
- Construction paper
- Crayons
- Markers

Advanced Preparation

- Teacher should be familiar with the attached passage.

Engagement (15-20 minutes)

- Review the preceding class on divan, bringing out from children words that they used in the last class.
- Ask children if they know who Bābā Buḍhā jī is. Show them the attached pictures for hints if needed.
- Tell children that today you will read about Bābā Buḍhā jī and that he was the very first Granthī.

Exploration (35 minutes)

- Next, read the story of Bābā Buḍhā jī, stopping after every paragraph to ask children if they understand and to translate it for the group.

Explanation/Extension (5-10 minutes)

- Have them restate the story and draw a picture. The teacher can scribe the students' thoughts on what is happening in their masterpiece.

Evaluation (On-going)

- Pay special attention to each child's ability to articulate their thoughts as they recap the story of Bābā Buḍhā jī.

Teacher Resource

ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ

ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ਦਾ ਨਾਂ ਬੁਢਾ ਸੀ। ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਸੁਘਾ ਸੀ ਤੇ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਗੁਰਾਂ ਸੀ। ਆਪ ਦਾ ਜਨਮ ੧੫੦੬ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਕਥੂ ਨੰਗਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਹੋਇਆ। ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਖੇਤੀ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਬਕਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਸ਼ੂ ਚਾਰਨ ਉਤੇ ਲਾ ਦਿਤਾ। ਇਉਂ ਭਾਈ ਬੁਢਾ ਜੀ ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਪਸ਼ੂ ਚਾਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਜਦ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਉਮਰ ਕੁਲ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਤੇ ਆਪ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਪਸ਼ੂ ਚਾਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਆ ਗਏ।

ਭਾਈ ਬੁਢਾ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਾਂ ਦਾ ਦੁਧ ਚੋਇਆ ਤੇ ਛੰਨੇ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ। ਜਦ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਦੁਧ ਪੀ ਲਿਆ ਤਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, “ਮਹਾਰਾਜ! ਕੁਝ ਦਿਨ ਹੋਏ ਇਥੋਂ ਦੀ ਮੁਗਲਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਲੰਘੀ ਸੀ। ਪੌਜ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿਤੀਆਂ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਹਿਜ ਸੁਬਾਉ ਕਿਹਾ, “ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਾ”।

ਭਾਈ ਬੁਢੇ ਨੇ ਬੜੇ ਸਾਧਾਰਨ ਬਾਲਪਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, ‘ਰੋਕਣਾ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਫੌਜੀ ਬਹੁਤ ਬਲਵਾਨ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਕੁਸਕਨ ਦਾ ਜਿਗਰਾ ਹੀ ਨਾ ਪਿਆ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਬੜੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ‘ਤਾਂ ਤੇ ਕਾਕਾ ਬੜੀ ਮਾੜੀ ਗਲ ਏ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਡੌਲੇ ਨਾ ਫਰਕੇ?’ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਬਲਵਾਨ ਸਨ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਬਲਵਾਨ ਹੇ। ਮੌਤ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ! ਕੀ ਮੌਤ ਸਬ ਤੋਂ ਬਲਵਾਨ ਨਹੀਂ? ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਦਸੋ। ਕੀ ਕੋਈ ਮੌਤ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਈ ਬੁਢੇ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ। ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਕਹੀ ਗਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਕਰਨ ਲਗੇ। ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਕਾਕਾ ਤੇਰਾ ਨਾਂ ਕੀ ਏ?

‘ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਬੁਢਾ ਏ’।

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪਿਆਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿਹਾ, ‘ਕਾਕਾ! ਤੂੰ ਉਮਰ ਵਿਛ ਭਾਵੇਂ ਛੋਟਾ ਹੈਂ, ਪਰ ਤੂੰ ਅਕਲ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵਡਾ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਬੁਢਾ ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਤਾਂ ਬੁਢਾ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਬੁਢਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਸਿਆਣੀਆਂ ਕਰਦਾ ਏਂ’।

ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਨਾਂ ਭਾਈ ਬੁਢਾ ਜੀ ਪੈ ਗਿਆ ਤੇ ਆਪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਕੇ ਸਿਖ ਤੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਬਣ ਗਏ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ।

Bābā Buḍhā jī

http://www.quamiehta.com/ekta/images/items/gurdwara_baba_budha_ji_bir_thatha.jpg

ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ

ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ਦਾ ਨਾਂ ਬੂੜਾ ਸੀ। ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਸੁਘਾ ਸੀ ਤੇ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਗੁਰਾਂ ਸੀ। ਆਪ ਦਾ ਜਨਮ ੧੫੦੬ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਕਥੂ ਨੰਗਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਹੋਇਆ। ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਖੇਤੀ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਬਕਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਸ਼ੂ ਚਾਰਨ ਉਤੇ ਲਾ ਦਿਤਾ। ਇਉਂ ਭਾਈ ਬੂੜਾ ਜੀ ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਪਸ਼ੂ ਚਾਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਜਦ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਉਮਰ ਕੁਲ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਤੇ ਆਪ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਪਸ਼ੂ ਚਾਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਆ ਗਏ।

ਭਾਈ ਬੂੜਾ ਜੀ ਨੇ ਆਪਨੀ ਗਾਂ ਦਾ ਦੁਧ ਚੋਇਆ ਤੇ ਛੰਨੇ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ। ਜਦ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਦੁਧ ਪੀ ਲਿਆ ਤਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, “ਮਹਾਰਾਜ! ਕੁਝ ਦਿਨ ਹੋਏ ਇਥੋਂ ਦੀ ਮੁਗਲਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਲੰਘੀ ਸੀ। ਪੌਜ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿਤੀਆਂ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਹਿਜ ਸੁਬਾਉ ਕਿਹਾ, “ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਾ”।

ਭਾਈ ਬੂੜੇ ਨੇ ਬੜੇ ਸਾਧਾਰਨ ਬਾਲਪਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, ‘ਰੋਕਣਾ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਫੌਜੀ ਬਹੁਤ ਬਲਵਾਨ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਕੁਸ਼ਕਨ ਦਾ ਜਿਗਰਾ ਹੀ ਨਾ ਪਿਆ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਬੜੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ‘ਤਾਂ ਤੇ ਕਾਕਾ ਬੜੀ ਮਾੜੀ ਗਲ ਏ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਡੌਲੇ ਨਾ ਫਰਕੇ?’ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਬਲਵਾਨ ਸਨ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਬਲਵਾਨ ਹੇ। ਮੌਤ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ! ਕੀ ਮੌਤ ਸਬ ਤੋਂ ਬਲਵਾਨ ਨਹੀਂ? ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਦਸੋ। ਕੀ ਕੋਈ ਮੌਤ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਈ ਬੂੜੇ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੁਨ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ। ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਕਹੀ ਗਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਕਰਨ ਲਗੇ। ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਕਾਕਾ ਤੇਰਾ ਨਾਂ ਕੀ ਏ?

‘ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਬੂੜਾ ਏ’।

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪਿਆਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿਹਾ, ‘ਕਾਕਾ! ਤੂੰ ਉਮਰ ਵਿਛ ਭਾਵੇਂ ਛੋਟਾ ਹੈਂ, ਪਰ ਤੂੰ ਅਕਲ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵਡਾ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਬੂੜਾ ਨਹੀਂ, ਤੂ ਤਾਂ ਬੁਡਾ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਬੁਢਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਸਿਆਣੀਆਂ ਕਰਦਾ ਏਂ।

ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਨਾਂ ਭਾਈ ਬੁਢਾ ਜੀ ਪੈ ਗਿਆ ਤੇ ਆਪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਕੇ ਸਿਖ ਤੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਬਣ ਗਏ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ।

Bābā Budhā jī

